

[K. B. Andersen.]

ningsordningen og skolerne som overhovedet muligt.

Jeg vil gerne i denne sammenhæng rette en misforståelse, som det ærede medlem hr. Arne Bertelsen gjorde sig skyldig i. Når jeg talte om frivillighed og tvang, var det ikke i forbindelse med den enkeltes vejledning, men spørgsmålet var, om det skulle stå skolerne frit, om de overhovedet ville gøre brug af erhvervsvejledningen i den erhvervsorientering, som de skal — skoleloven siger, at de skal — give. Spørgsmålet er, om man skal sige til skolerne: I skal give erhvervsorientering, det har vi sagt i skoleloven, men I står fuldkommen frit over for, om I vil bruge det meget store og dygtige apparat, som er bygget op til at give denne orientering. Det var det, spørgsmålet drejede sig om. Jeg har gerne villet benytte lejligheden til at rette denne misforståelse.

Det ærede medlem hr. Chr. Madsen nævnte tallene for faglærte og ikke-faglærte og for funktionærer og sagde, at inden for de tal skulle erhvervslivet bevæge sig fremover, og benyttede det som anledning til at pege på betydningen af de ikke-faglærtes problemer i forbindelse med erhvervsvejledningen. Man kan vel ikke sige, at erhvervslivet skal bevæge sig inden for disse tal, for det, vi oplever, er vel netop et samfund, der er så smidigt, i så høj grad i bevægelse, at det er vanskeligt at sige, inden for hvilke faglige grupper erhvervslivet skal bevæge sig. Derfor gjorde jeg allerede i mit første indlæg opmærksom på betydningen af erhvervsvejledningen for de voksne og først og fremmest for de voksne, ikke-faglærte arbejdere, fordi også den uddannelse, der nu er sat i system for de voksne ikke-faglærte, og denne erhvervsvejledning her tilsammen viser nogle af de behov, som det meget stærkt skiftende samfund rejser med hensyn til de voksnes erhvervsmæssige placering. Det er givet, at vi i et så bevægeligt samfund ikke kan undvære en fyldig og velunderbygget erhvervsvejledning også for de voksne.

Jeg spurgte i mit første indlæg om den redegørelse, som bemærkningerne viser ministeriet har haft som grundlag for lovforslaget, kunne blive stillet til udvalgets rådighed, fordi det er vigtigt, når et sag-

kyndigt udvalg har siddet og udført et stort arbejde, at det så også bliver muligt for udvalgsmedlemmerne at sætte sig ind i det til vurdering af forslaget og perspektiverne i det. Jeg ved ikke, om ministeren, hvis svaret kan gives, måske vil være venlig at svare på, om det er muligt at få nævnte redegørelse i udvalget.

N. Chr. Christensen: Jeg har kun en ganske kort bemærkning at gøre til den højtærede minister, der fremsatte nogle udtalelser, som jeg ikke rigtig kan tiltræde. Min hensigt er jo ikke at sige, at arbejdsanvisningskontorerne skal være overflødige, heller ikke at sige, at arbejdsanvisningskontorerne ikke må have med erhvervsvejledningen at gøre; men min hensigt var at finde ud af, hvor skolen placeres, og hvor arbejdsanvisningskontorerne med de dertil antagne lærere skal placeres.

Jeg vil meget nødtigt have, at den nye lov her skulle gå ud over et godt arbejde, som er i gang i skolerne. Jeg synes ikke, at forslaget er rigtig klart på dette område, og derfor venter jeg, at man får disse spørgsmål belyst i udvalget, hvor man kan stille det mere konkret op, end man kan det ved en forhandling her. Der er adskillige ting i det lovforslag, der foreligger til behandling her, som trænger til en nærmere belysning.

Jeg takker for øvrigt det ærede medlem hr. K. B. Andersen. Han blev åbenbart lidt bange for sin egen skygge, da han var kommet til at tale om — og det misforstod vi andre jo ikke — at dette her faktisk skulle være overgangsled til en tvungen undervisning i skolerne. Og jeg takker ikke mindst den højtærede minister for hans understregning af, hvad hans reelle hensigter er. De reelle hensigter har jeg aldrig tvivlet på i forbindelse med den højtærede ministers indstilling til sine love. Det kan jeg takke for. Jeg kan også takke for den smukke udredning, som både det ærede socialdemokratiske medlem og den højtærede minister gav om kongens placering i lovgivningsarbejdet. Det var meget oplysende.

Chr. Madsen: Jeg har kun en bemærkning til det ærede medlem hr. K. B. Andersen. Jeg nævnte, at der var 400 000 ufaglærte,